

Dræbye (RV):

Som fru Aase Olesen sagde i sit indlæg, er baggrunden for, at det er nødvendigt at træffe en sådan beslutning, et boligforlig, som i sin tid blev indgået med en binding af midler til hensættelse i Grundejernes Investeringsfond. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge hr. Erling Olsen, der var boligminister, da vi første gang indgik dette forlig, om ikke det er korrekt, at det også for socialdemokratiet og den socialdemokratiske boligminister var en forudsætning ved forligets indgåelse, at de indbetalte midler til Grundejernes Investeringsfond skulle være skattefri ved indbetalingen. Er det ikke også korrekt, at det, der nu sker med ændringsforslaget til ligningsloven, er, at man tager et skridt i den retning, ganske vist efterfulgt af nogle opgørelsesmetoder senere hen? Jeg synes, det er vigtigt at slå dette fast, fordi det, der var boligudvalgets forudsætning i sin tid, var, at det, der ville blive indbetalt, i alt væsentligt ville gå til vedligeholdelse, og at det derfor var urimeligt at gennemføre det likviditetstab, som det ville være at beskatte midlerne direkte ved indbetaling til Grundejernes Investeringsfond. De bliver placeret på en bunden konto, og – skal jeg tilføje – som noget helt nyt er der ved den ændring, der blev vedtaget i december sidste år, lejerindseende med midlernes udbetaling. Det vil sige, at det er lejerne i ejendommen, der er med til at frigøre beløbene fra Grundejernes Investeringsfond.

Jeg har derfor meget vanskeligt ved at forstå det socialdemokratiske standpunkt til ændringsforslagene, idet jeg mener, at man her tager et skridt i den retning, som oprindeligt var forudset i boligforliget.

Erling Olsen (S):

Da vi indgik boligforliget, var det tanken, at alle penge, som indgik til vedligeholdelse på disse konti, skulle være skattevæsenet uvedkommende. Det skulle ikke være ejerens penge, det skulle være ejendommens penge, og de skulle kun kunne anvendes på ejendommen. Vi gik ud fra to ting. Den ene var, at dette kostede ikke noget provenumæssigt, idet en forudsætning dengang var, at der faktisk ikke var afsat for mange penge til vedligeholdelse af udlejningsejendomme. Derfor sagde vi, at de beløb, der går ind på disse

konti, stort set skal svare til, hvad der skal bruges til vedligeholdelse af ejendommene. Derfor var der, da vi indgik forliget, overhovedet ikke tanker om, at det kunne koste staten og kommunerne noget som helst provenu.

Nu ser jeg til min overraskelse, at regeringen – det vil sige skatteministeriet og boligministeriet – mener, at 75 pct. af de penge, der er afsat til vedligeholdelse, går til forbedring. Når det er regeringen og også boligministeriet, der siger det, må det være rigtigt efter de regnskaber, de har fået. Det underer mig meget. Det svarer ikke til de indtryk, jeg havde af regnskaberne i min tid, men der sker jo noget undervejs. Jeg kan altså ikke rigtig forstå dette provenutab, men vi accepterer regeringens beregninger. Når der er tale om nogle beregninger, der viser et sådant provenutab, må vi i den øjeblikkelige situation af fordelingsmæssige grunde gå imod.

Den anden grund til, at vi må gå imod, er, at pengene stadig væk er ejernes penge. All right, de har et incitament til at få dem brugt, fordi de ellers bliver beskattet, men de kan i tilfælde af salg af udlejningsejendomme sælge indestående som et aktiv. Derfor mener vi, at de to betingelser, vi dengang stillede, ikke er opfyldt, nemlig at det ikke skulle koste provenu, og at det ikke skulle være ejernes, men ejendommens og dermed i virkeligheden beboernes penge. Det er derfor, vi går imod.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Der tales meget i offentligheden for tiden om folks regnekundskaber, om hvorvidt de kan lægge sammen eller trække fra. Hvorledes den tidligere boligminister, hr. Erling Olsen, kunne tro, at man kunne indføre et skattefradrag, uden at der kom formindsket merprovenu til staten, må jeg tilstå går over min forstand. Men all right, det er begrundelsen for, at man stemmer mod et forslag i dag, som man antagelig ville have stemt for for nogen tid siden.

Når forslaget er fremkommet, skyldes det tre ting. Den ene er, at det drejer sig om lejerboliger. Den andet, at det er en beskæftigelsesfremmende foranstaltning, og den tredje, at det har til formål at vedligeholde og i et vist omfang forbedre den boligstandard, vi